

عنوان مقاله:

بررسی عوامل فرهنگی و اجتماعی در شکل گیری معماری خانه باقری گرگان

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمدرضا سبطی - کارشناسی ارشد معماری، مدرس موسسه میرداماد گرگان

وحید علاء الدین - کارشناسی ارشد معماری، مدرس موسسه میرداماد گرگان

خلاصه مقاله:

از اواخر دوره صفویه تا اواسط سلطنت ناصرالدین شاه به علت اشفتگی های موجود و جنگ های پی در پی و عدم ثبات و فقدان امنیت- هنرهای معماری و تزیینات ساختمانی ایران که در دوران صفویه وسعت و تنوع زیاد پیدا کرده بود طی این دوره نابسامانی ملی به انحطاط گرایید. بطور کلی معماری دوره ی قاجاریه را می توان به دو دوره ی کلی تقسیم کرد: 1- دوره ی اول: از آغاز سلطنت آغامحمدخان تا پایان سلطنت محمدشاه: در این دوره نگاه حاکم بر معماری همچنان نگاهی درونزا و بر مبنای سبک اصفهان و به کمال رساندن آن می باشد که نمونه هایی همچون حرم حضرت معصومه در قم و مسجد سلطانی نمونه هایی از آن می باشند. 2- دوره ی دوم: از آغاز سلطنت ناصرالدین شاه تا پایان حکومت سلسله قاجار: در این دوره بر اثر مسافرت های ناصر الدین شاه و اخلاف او و همچنین اعزام عده ای از محصلین ایرانی به اروپا و تحت تاثیر قرار گرفتن هیئت حاکمه و نخبگان جامعه، سبکی در معماری آغاز می گردد که التقاطی از معماری بومی و معماری غربی می باشد. اما معماری قاجار اصول، مبانی و الگوهای قدیم معماری ایران را ارتقاء بخشیده و نوآوری هایی از نظر فضا به وجود آورد. لیکن، به نظر می رسد، قوت لازم خلق یک معماری نوین را نداشته است. فضاها به گشایش و سبکی بیشتری می رسند و الگوهای قدیمی معماری ایران در جهت گسترش فضا تکامل می یابند. به طور خلاصه، اگر تکامل معماری را گشایش، شفافیت و سبکی فضاها بدانیم، معماری این دوره به عنوان مرحله تکامل معماری قدیم ایران مطرح می شود با توجه به بتعداد زیادی از بناهای این دوره در گرگان، به بررسی ساختار فضایی و کالبدی خانه باقری ها و تدثیر عوامل مختلف فرهنگی و اجتماعی بر آن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

معماری قاجار، فرهنگ قاجار، خانه باقری، شکل گیری معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619333>

